

CEM'E KATILANLARA SALT BİR TEŞEKKÜR YETERM'OLA? VE FOTOĞRAF AITLARI..

Fikret Otyam

Akdeniz Edebiyat'ın geçen sayısında özel Otyam Cem'ine(*) mezardan, yurt dışından ve aynı gök kubbe altında yedi iklim dört köşeden yazılarıyla yani vefalarıyla, yani sevgileriyle, yani ilgileriyle, yani yürekleriyle katılan tüm canlılara salt bir teşekkür yeterm'ola, yetmez, ol nedenle el ayak çalıştığı süre onların yalansız dolansız, hele hele çıkarsız sevgilerine layık olmayı sürdüreceğim, bu böyle biline vesselam..

Dergi sahip ve yöneticileri o sayı için çok ısrar ettiler, direndim eğer gerekiyorsa bu iş bu dünyadan öteye geçende olmaz mıydı? Hayırladılar, yaşar iken olmalıymış.. Bilinmesini isterim, bu satırların yazarı bunu yıllardır sürdürür ama kendime gelince yapılmaması için direndim, nafile..

Lütfen açın derginin 26-27. sayfalarını; **Albümünden Seçmeler** sayfasını.

Şöyle bakalım neymiş bunlar?

26.sayfanın başında öküzlü sabanın önünde iki köylü can var, kadın yerde, tarla sürerken doğum sancısı tutan.. Bu, senaryosunu yazdığım ve 1950 yılında Barbaros Film tarafından alınan **TOPRAK** filminden. Kitaplarda vardır, onlara göre ülkede çekilen ilk gerçekçi Türk filmi. Yanında güleç çocuk, 2 yaşındayım. Kenya'da çektiğim ana, çocuk, renkli.

Moskova Kremlin, Orhan Kemal, eşi Nuriye, çevirmen Vera ve bendeniz. Bunu, kadim ve rahmetli dost **Radi Fiş'e** çektirmiştim, diğer karelerde de O var.

Omuzu savanlı Otyam, **Can Pazarı** yazı dizisi için Adana'da ırgat pazarında. Fotoğraf, bu dizinin yaşayan tanığı, kulağı çınlaya **Ara Güler**.

Ankara'da faşistlerce öldürülen üç gencimizin cenaze töreninden bir fotoğrafım.

Perde önünde aile fotoğrafı, çekim 1928. Arkada 3 erkek, ortada Aksaray Sıhhat

Müdürü Dr. Şükrü amca.. Yanında gözlüklü babam. Üç banyan, baştaki annemiz ve bir oğlan çocuk, geçenlerde yitirdiğimiz besteci ve orkestra şefi öğretim görevlisi **Nedim Otyam**.

Bu, Dr. Şükrü amca kim mi? **Dido Sotiri'nin Benden Selam Söyle Anadolu'ya** adlı romanın kahramanı **Manoli**, esirlik acılarını anlatırken "*bir tabip yüzbaşı Şükrü bey geldi*" der, yaşıyorsa uzun ömür öldüyse rahmet üstüne rahmet diler, ayrıntısı romanda, işte tabip yüzbaşı Şükrü amca uzun ömürler dilenen O .

Renkli fotoğraf, dört yüz yaşında olduğu söylenen ağacın önü Adıyaman **TUT** ilçesi, ortada oturuyorum mavi tabelanın altında, mavi tabelada **Fikret Otyam Meydanı** yazılı.. Atatürk'ün anası **Zübeyde Hanım Caddesi'**ne açılan..Ve Zübeyde Hanım'ı oğul Mustafa Kemal'e kavuşturmak için Filiz ile Tut'a armağanımız eli kitaplı 6 metrelik Atatürk heykeli, usta sanatçı **Metin Yurdanur'un** elerinden çıkma...

Renkli fotoğraf Kenya/ Nairobi, Filiz Otyam, 1977.

Birinci kuşak torunlarımdan Karagöz ile, 2007..

Doğuda Okul İsteriz bebeleri.

27.sayfa, aile fotoğrafı, kucakta bir bebek iki aylık, adı Fikret, yıl 1926!

Adana, ırgat Fikret. Fotoğraf Ara Güler.

Aile fotoğrafı yine Aksa-

ray'da, en arkada ağabey Mehdi, solunda Nusret Kemal. Önde beyaz gömlekli Fikret, ana Naciye, ayaktaki kız Sevim ve ana dizinde Neşecan ve baba Vasıf,1931..

New York, Guggenheim Müzesi'nde sehpa ile fotoğraf çekmek yasak olduğundan makinesi merdivene dayayıp otomatik olarak elde ettiğim fotoğrafım,1960.

Altında, Florida'da martı besliyoruz kulakları çınlaya sevgili **Oktay Akbal** ile.

Roma'da üç Türk fotoğrafçının sergisi: **Ara Güler, Fikret Otyam, Ozan Sağdıç**. Bu sergi daha sonra Paris ve Viyana'da da açıldı, 1964..

Geyikbayırı, köylü Otyam, fotoğraf Mehmet Büyükarı..

Ve Köln, Dom Katedrali önünde, fotoğraf **Musa Ağacık**.

DERGİ YÖNETECİLERİYLE ZORUNLU BİR PAZARLIK !

Bu güzelliklerin yanı sıra bir de acı yönü var o sayının, yerde kalmasın.

Yazı İşleri Müdürü Büyükarı, o sayıdaki yazarları saydı, birisine karşı çıktım. Konuyu elbette bilmiyorum, ama kesinlikle benimle ilgili değildi, ya bu yazı konsun ya da benimle ilgili yazılar öteki sayıya kalsın. O yazıyı

kullanmamışlar, sevdiğimi neden saklayayım ?

82 yaşındayım, beş ay önce çok ama çok önemli bir beyin zımbırtısı geçirdim, tanıdık tanımadık sevenlerimin tarifsiz ilgi ve sevgisi en büyük direncim oldu; ölümü, ondan beteri sürünmeyi yendim,yendik. Ne Kuzey ne de Güney Kutbu'nda tanıdığım olmadığından doğal olarak oradan aranmadım bir de bir kilometre ötemden yıllarca dost bildiğim daha açıkçası sandığımdan!.. Neden sonra bir iki telefon!.. Şu yaşımda böyle bir düş kırıklığı, acısı..

Tansiyonumun kesinlikle yükselmemesi gerekiyor yaşayabilmem için!. Bu konu açıldığında ki, şahitli ispatlıdır, tansiyonum beynimi kanatacak noktaya geliyor neredeyse! En büyük *düşmanımız kindir bizim*. Kini bilmem, ama benim ki asla kin değil, düş kırıklığıdır, dost sandığımdan bana tarifsiz ve eski deyimle "telafisi" asla mümkün olmayan acılar da veren!..

O sayıda, yazısının başka bir konuda olduğunu görenler elbette şaşıracaktı, neden yazmamıştı? Bu başka konu ikimiz için de ayıptı, bu ayıbı önledim.. Eğer bu bir suç ise, bu suçu onurla yükleniyorum.

(*) **Cem**: Toplamak bir araya getirmek

...
Her denizde karanlık çökünce
İçimde aşklar büyüyor
Portakal çiçeği kokarken şehir
Asılı kalıyor saatlerde zaman
Buğdayların sesinde
Başakların bereketinde
Geçer tüm mevsimler
Kendince
O da geçer
Ben de
Sen de
"Bu da geçer"
"Ağlama"

Karlar ülkesinde gözaltında
Kim olduğumu bilmiyorum
Kalbim Tibetli bir sürgün
Gibi hüznülü
Filistin kadar vatansız
Kalbim her şeye Yahudi
Zamanda buruk Kızılderili
Vurulan genç bir Türk dağlarda
Lübnan'da gülümseyen bebek
Kalbim kendinden şüpheli
Yaralanmış bir Kürt şimdi
Malatya'da Ermeni kalbim
Birim sonsuzum
Yeniden doğdum
Ah göçmen ruhum
Burukluğum
İnsanlığım
Benliğim
Senliğim
Sessizliğim
Benim...

Ne çok zordur
Kendin ile yaşamak
Kopmak kendinden
Ensesinden arzunun
Tutup atmak,
Fırlatmak boşluğa,
Ey ne çok zor
Hayat benim aslında
Sensin ve o
Hepimiz
Kendisiyiz hayatın
Bizim yarattığımız bu
Zihnimizden
Akan
Akan
Aaaaaa...
Bazen de kan
...

Ünal ERSÖZLÜ

*Şairin aynı ismi taşıyan tek şiirden oluşan kitabından bir bölüm